

σημαντικᾶς συνοικίας, ὧν τὰ διασωθέντα ὀνόματα ἔπονται· Μπορίστ, Κλουράν, Ντεντενέσχ, Τατάτς, Λίχας, Σχούρμπας, Κλούρσας, Μπρέδας, Στρατάγν, Ρούσσας, Γραίκας, Καλι-Γέργλας, Δούκας, Μέλλας, Κυβάτσικς Σαράκι, Τζιάίμας, Τσολούτσοι, Μπάρ-τοίλς, Βρούσχας, Μάρας κλπ. Ως πρὸς τὸν χαρακτῆρα οἱ Βιθικουκίωται εἶναι πεισματώδεις καὶ φιλέκδικοι.

Τοῦ νῦν κατερημωμένου ὑποστατικοῦ τῆς ἐκκλησίας Ζωοδόχου Πηγῆς, πρῶτος ἀφιερωτῆς φαίνεται ὁ Τζιουμπούρης. Ἀπὸ τοῦτο τὸ χωρίον κατήγετο καὶ ὁ Μοῦσος, πρόγονος τοῦ Ἀβραάμ Τσήτσου Μοῦσου.

Ὅτι ἡ ποτὲ περίφημος ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἦτο Μοναστήριον τὸ πάλαι, ἐξάγεται ἐκ τοῦ δωρητηρίου τοῦ ἔτους 1725, τοῦ ἐμπεριεχομένου ἐντὸς τοῦ μνησθέντος Κώδικός μας, ὡς ἐξῆς· «Ὁ μακαριώτατος, λογιώτατος καὶ θεοπρόβλητος Πατριάρχης τῆς Ἀ' Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, καὶ πρόεδρος Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Ἰωάταφ, ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ σεβασμιωτάτην Μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας.»

Ἡ ἐκκλησίᾳ αὕτη τετράκις ἀνωκοδομήθη, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ἀνακαίνισιν ἀνεκαλύφθησαν τρία στρώματα λιθοστρώτων ἐδαφῶν, καὶ οὐχὶ τρεῖς, ὡς κατὰ λάθος ἔγραψα ἐν τῇ Πανδώρα, τόμ. Γ' φυλλ. 219 καὶ 235, σελ. 66 καὶ 447. Τὸ δὲ νῦν περὶ τὴν ἐκκλησίαν τουρκικὸν νεκροταφεῖον λέγεται ὅτι ἐμπεριείχετο πρὸ τῆς τουρκοκρατίας ἐντὸς τῆς Μονῆς ταύτης, ὅπερ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ θεμελίων παλαιῶν κειμένων περὶ τὸ νεκροταφεῖον, καὶ ἐκ τῶν εἰσέτι ὀρθίως ἰσταμένων δύο τεμαχίων μαρμαρίνων στηλῶν, σχηματιζουσῶν τὴν πύλην, εἰς τὴν ἄκρην τῆς μεσημβρινῆς γωνίας τοῦ νεκροταφείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου τὰ νῦν ἐδρεύει ὁ σκοπὸς τοῦ κομμερκίου. Κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου αἱ δθωμανίδες τοῦ τύπου μας τρέχουσιν εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἐκκλησίας ταύτης (ἁγίασμα) καὶ λούονται μὲ ὀρησκευτικὸν σέβας χάριν ὑγείας.

Τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1867.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Εἰς τῶν συνδρομητῶν.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΠΡΟΣΗΛΩΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Ὁ Φρεδερίκος Μοργὲλ κατεγίνετό ποτε εἰς μετάφρασιν τινος βιβλίου, ὅτε εἰδοποιήθη ὅτι ἡ σύζυγός του ἠσθένει βαρέως καὶ τὸν ἐζήτει.

— Δύο παράγραφοι μοὶ μένουσι καὶ ἅμα τελειώσας μεταβαίνω. — Δεύτερος ἀγγελικφóρος τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ σύζυγός του ἀποθνήσκει.

— Δύο μόνον λέξεις, ἀπεκρίθη, θέλω νὰ τελειώσω· ἐπίστρεψον καὶ συγχρόνως φθάνω καὶ ἐγώ. Μετὰ μίαν στιγμὴν πληροφορηθεὶς ὅτι ἀπέθανε· — Πολὺ λυποῦμαι, ἀνεφώνησεν, ἦτο καλλίστη γυνή. — Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν μετάφρασιν του.

ΗΛΙΚΙΑ ΖΩΩΝ. Ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς ἐφημερίδος δημοσιευμένης ἐν Βιέννῃ ὑπὸ ἑταιρίας προστατευούσης τὰ ζῶα, ἐμπεριέχει τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἡλικίας τινῶν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ μὲν ἄρκτος ζῇ σπανίως πλέον τῶν 20 ἐτῶν, ὁ δὲ σκύλος καὶ ὁ λύκος ἐπίσης 20, καὶ ἡ ἀλώπηξ 15 ἕως 16 ἔτη.

Οἱ λέοντες ζῶσι πολὺ· εἰς λέων τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Λονδίνου ἐφθασε μέχρι τοῦ ἐβδομηκοστοῦ ἔτους. Οἱ σκίουροι καὶ οἱ λαγωοὶ ζῶσιν ὀκτὼ ἔτη. Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐλέφαντες ἐζησαν καὶ 400 ἔτη. Ὅτε Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐνίκησε τὸν Ἰνδὸν βασιλέα Πόρον, ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ἥλιον ἐλέφαντα, πολεμήσαντα γενναίως ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τούτου, καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Αἰάαντα· τὸν ἡλευθέρωσε δὲ ἀροῦ πρῶτον ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν. Τριακόσια πεντήκοντα ἔτη μετὰ ταῦτα ἀνευρέθη ὁ ἐλέφας οὗτος ζῶν.

Οἱ χοῖροι ζῶσιν 20, οἱ δὲ ῥινόκεροι 25 ἔτη.

Ἵπῃρξεν ἵππος ζήσας 62 ἔτη· ἡ μέση ἡλικία τῶν ἵππων εἶναι μετὰξὺ 25 καὶ 30 ἐτῶν.

Αἱ ἀγελάδες ζῶσιν 25 ἔτη.

Ὁ Κυβιέρος εἰκάζει ὅτι αἱ φάλαιναι ζῶσι χίλια ἔτη.

Οἱ δελφῖνες καὶ οἱ ξιφίαι φθάνουσι μέχρι τοῦ 30 ἔτους.

Ἀετὸς ἀπέθανεν ἐν Βιέννῃ, ἄγων τὸ 103 ἔτος.

Ὁ Κ. Μάμερτον ἔχει σκελετὸν κύκνου ζήσαντος 307 ἔτη.

Οἱ πελαγκᾶνες ζῶσιν 62 καὶ αἱ χελῶναι ἕως 100 ἔτη.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλάδιον 422.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθε
278	ε'	18	Argentas	Argentan
»	»	40 ἐν σημ.	Τορνάλδσων	Τορουάλδσεν
»	»	15 »	μόνου ξένου	μόνου τοῦ ξένου
279	α'	30	nemogosan	nemogosam
»	ε'	5	κκκὸν	καινὸν
»	»	22	αὐτοῦ	αὐτοῦ
»	»	35	ἐσήμανον	ἐσήμαναν